Dejlig er den himmel blå
Musik: Dansk melodi ca. 1840, Tekst: N. F. S. Grundtvig 1810

Dejlig er den himmel blå,
Lyst der er at se derpå,
Hvor de gyldne stjerner blinke,
Hvor de smile, hvor de vinke
Os fra jorden op til sig.

Det var midt i julenat,
Hver en stjerne glimted mat,
Men med et der blev at skue
En så klar på himlens bue
Som en lille stjernesol.

Når den stjerne lys og blid
Sig lod se ved midnatstid,
Var det sagn fra gamle dage,
At en konge uden mage
Skulle fødes på vor jord.

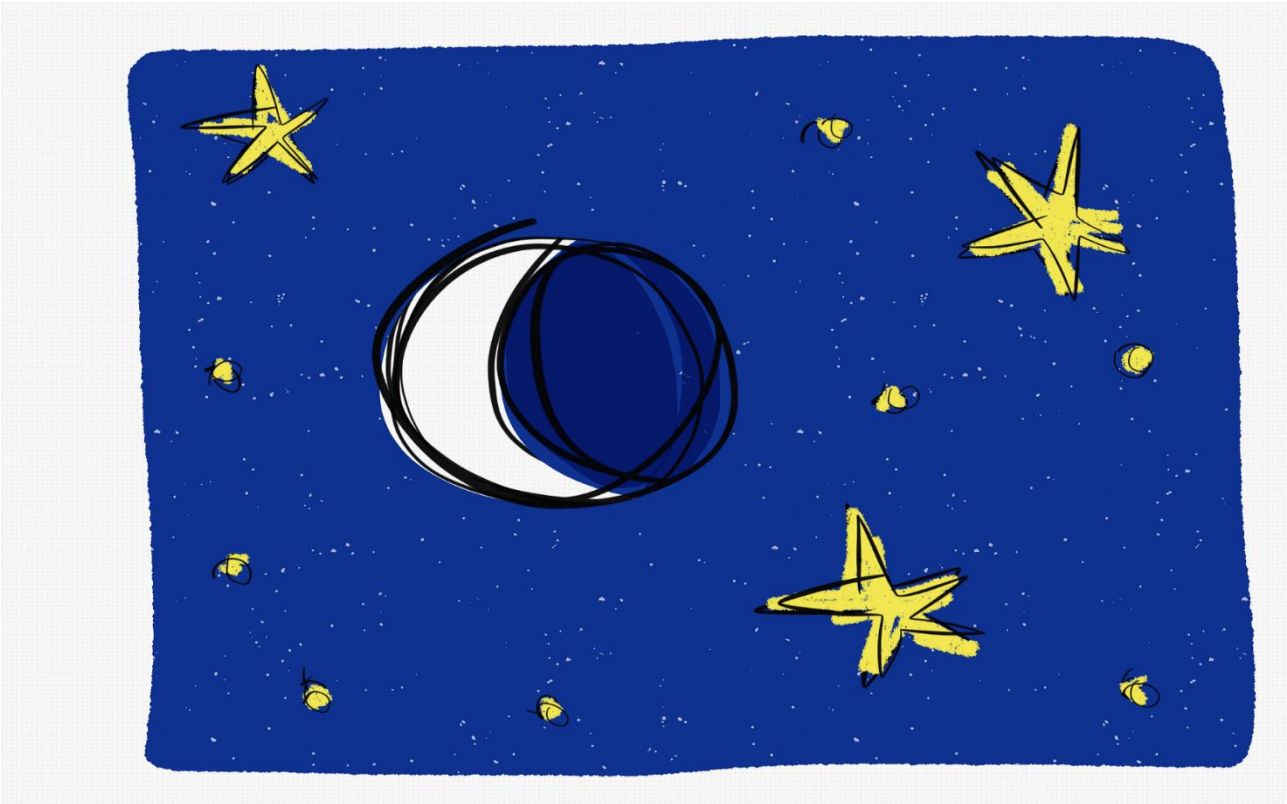

Vise mænd fra Østerland
Drog i verden ud på stand
For den konge at oplede,
For den konge at tilbede,
Som var født i samme stund

De ham fandt i Davids hjem
De ham fandt i Betlehem,
Uden spir og kongetrone;
Dér kun sad en fattig kone
Vugged barnet i sit skød

Stjernen ledte vise mænd
Til vor Herre Kristus hen;
Vi har og en ledestjerne,
Og når vi den følger gerne,
Kommer vi til Jesus Krist.

Denne stjerne lys og mild,
Som kan aldrig lede vild,
Er hans guddoms-ord, det klare,
Som han os lod åbenbare
Til at lyse for vor fod